

LACKFI JÁNOS

**KÖLCSÖN-
HÖRCSÖG**

MÓRA

Lackfi János

KÖLCSÖN- HÖRCSÖG

TÖRÖK ESZTER
illusztrációival

MÓRA KÖNYVKIADÓ

RICSAJÓZÓK

ZSEBCSÖRGETŐ

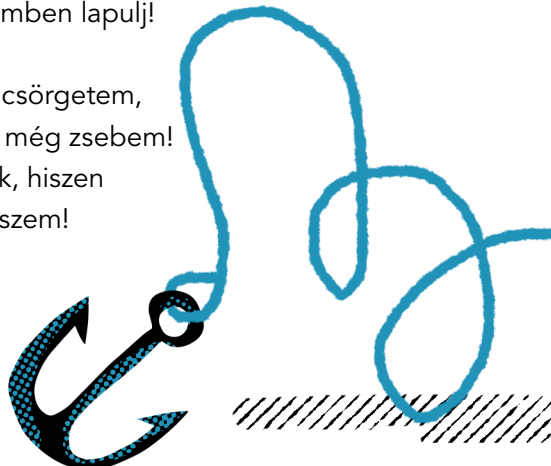
Zsebem tartalmát csörgetem,
teli van mindennel zsebem.
Nagyvállalkozásom ez itt:
mindenki nekem dolgozik!

Ez a gombolyag a zsineg,
melyhez a paraszt lent vetett,
megtilolták az asszonyok,
egész gyár sodort madzagot!

Aztán van az ősrégi kulcs,
barlangban vasércként lapult,
bányász fejtette ki vakon,
öntötték sok ezer fokon!

Orvosi fecskendő ez itt!
Kipusztult fáknak ezreit
nyomta olajjá sziklasúly,
csak hogy a zsebemben lapulj!

Zsebem tartalmát csörgetem,
annyi mindent rejt még zsebem!
Nagyiparos vagyok, hiszen
egész világ a bizniszem!

BÁLA-BÁL

Szénabála, szénabála,
Józsi bátya
feldobálta.

Szénabála, szénabála,
óriási
szőke bálna.

Szénabála, szénabála,
széna szárnya,
széna lába.

Szénabála, szénabála,
szélben úszó
szénanátha.

Szénabála, szénabála,
szénabálna,
szénabárka.

Szénabála, szénabála,
jött a szél, és
szétzabálta.

AUTÓSOK DALA

Jön az autós, hejehaj,
remeg a talaj,
jobb autót vett az idén,
mint amit tavaly.

Jön az autós, vele jön
egy nagy vasdoboz,
amíg ez körülveszi,
ő a nagyokos!

Öklét rázza énfelém,
némán hadonász,
ha szájáról olvasok,
tudom, leanyáz.

Útpadkára leszorít,
sarkamban liheg,
a gumija csikorog,
már csupa ideg.

Jön az autós, célba vesz,
szegény motoros!
Mindenképpen megelőz,
az útról lemos.

Úgy otthagynom, mint a csík,
szinte repülök,
szabadon, mint angyalok,
mint az ördögök!

De már:
másik autós közeleg,
szegény motoros!
Mindenképpen megelőz,
képe haragos.

Ő az erő, ő az ész,
ő az iparos.
Mint egy legyet, szúnyogot,
elüt, eltapos.

MOTOROSOK DALA

Jön a, jön a motoros,
jön a motoros.
Bőrruhája de csinos,
csuda modoros!

Hörögnek a hengerek,
jön a sisakos,
bőrruhája szegecses,
léte viharos.

Jön a, jön a motoros,
jön a motoros.
Bőrruhája de csinos,
esze csavaros.

Hol autónak nincs helye,
majd a motoros
járgányával nekivág,
jól beletapos!

A kanyarban kirepül,
jaj, a motoros
az aszfaltra kiterül,
szeme zavaros.

Csupa feketébe' jár,
várja a halál!
Jaj, a szív és jaj, a máj,
többé sose fáj!

De már:
jön a másik motoros,
jön a motoros.
Nyakán a kendő piros,
csuda takaros...

Hörögnek a hengerek,
jön a sisakos,
bőrruhája szegecses,
léte viharos.

EKCÉMAFENYEGETŐ

Kérem szépen, az nem téma,
ha szembejönne az Ekcéma,
mármint úgy értem, az utcán,
én őt azonnal lerúgnám.

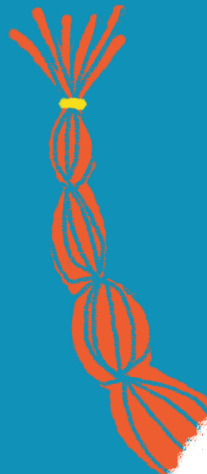
Megkólintanám fejét is,
szétpofoznám a fülét is,
és úgy fürmednék reája,
hogy haja szála felállna.

Mondanám, ej, te Ekcéma,
országos hírű, nagy céda,
netalán olyat szabad – mi? –,
hogy az Ágnest megharapni?

Könyökhajlatát kirágni
egy kislánynak nem akármil!
A térdhajlatát kienni,
aztán nem ér a neved, mi?

Ide figyelj, te Ekcéma,
tanuld inkább a leckéd ma,
vagy ülj fel egy ringliszpilre,
repülj ki messze nagy ívbe.

Ugyanis cseppet se bánom,
bármerre jársz a világon,
én arra kérlek csupáncsak,
az Ágnest többé ne bántsad!

RUBEÓLA=VADKAN

A rubeóla fura,
folyton fújom orrom,
kezem-arcom csupa pötty,
fáj a torkom.

Nem kell kelni sohasem,
se korán feküdni,
bár egész nap heverek,
ez a bünti.

De miért a büntetés?
Tán tehetek róla?
Őt büntessék, vétkes a
rubeóla!

Loncsos-moncsos vadállat,
vasagyarú vadkan,
elbújok, ha közeleg,
rejt a paplan...

Nem talál meg engemet,
nem eszik meg engem,
kizárom, kinn totyorog
a hidegben.

Rubeóla, jól vigyázz,
ne lássalak többé,
jobb teszed, ha szétszakadsz
őszi köddé!

Most, hogy elkergettem őt,
talán tapsra várjak?
Ripsz-ropsz meg is gyógyulok,
számolj hármat!